

Wykład 23

Matematyka 3, semestr zimowy 2011/2012
10 stycznia 2012

Rozpoczynamy obecnie pracę nad tak zwaną *teorią dystrybucji*, zwaną inaczej teorią funkcji uogólnionych. Poszukując literatury dotyczącej tego tematu trzeba mieć na uwadze, że słowo „dystrybucja” ma w matematyce przynajmniej dwa znaczenia. W analizie funkcjonalnej dystrybucja oznacza (najogólniej mówiąc) odwzorowanie liniowe określone na zbiorze funkcji, natomiast w geometrii różniczkowej dystrybucja oznacza rozmaitość wraz z wyróżnioną w każdym punkcie podprzestrzenią wektorową w przestrzeni stycznej. Oba byty matematyczne są używane w fizyce. Przez najbliższe kilka wykładów zajmować się będziemy dystrybucjami w sensie analizy funkcjonalnej.

O czym będzie mowa: na wykładach z fizyki spotkali się już Państwo zapewne z tak zwaną deltą Diraca. Mówi się o niej często jako o „funkcji delta Diraca”, oznacza się symbolem δ_0 i używa w następujący sposób: Jeśli f jest funkcją rzeczywistą to

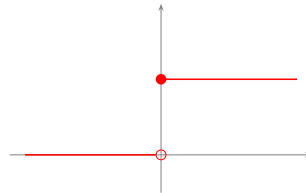
$$(1) \quad \int_{-\infty}^{\infty} f(x)\delta_0(x)dx = f(0).$$

Funkcja delta Diraca powinna mieć zatem własność $\delta_0(x) = 0$ dla wszystkich $x \neq 0$ i ponadto powinna mieć całkę równą 1, tzn

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta_0(x)dx = 1.$$

Oczywiście taka *funkcja* nie istnieje, (jeśli słowo *funkcja* mamy tu traktować poważnie). Tym nie mniej jakiś obiekt matematyczny mający powyższe własności jednak istnieje. Weźmy na przykład funkcję (tym razem prawdziwą) schodkową Heaviside'a:

$$\theta(x) = \begin{cases} 0 & x < 0 \\ 1 & x \geq 0 \end{cases}$$

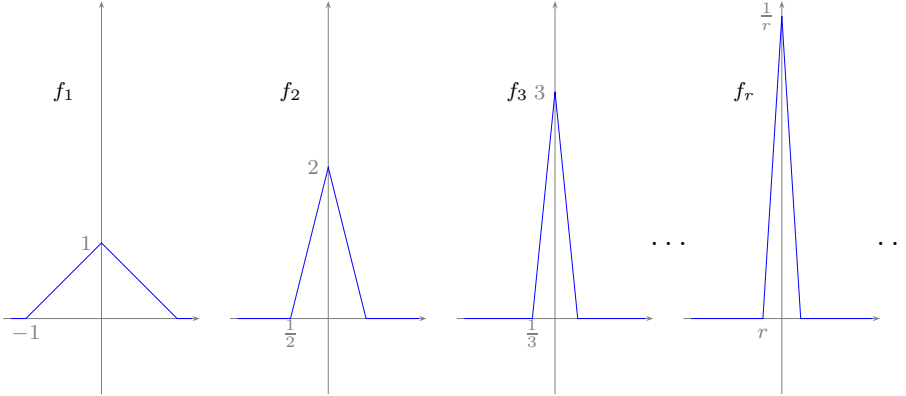
Spróbujmy „policzyć pochodną” θ' w pewien szczególny sposób. Niech f będzie różniczkowalną funkcją rzeczywistą znikającą w nieskończoności, wówczas (całkujemy przez części):

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} f(x)\theta'(x)dx &= f(x)\theta(x)|_{-\infty}^{\infty} - \int_{-\infty}^{\infty} f'(x)\theta(x)dx = \\ &= \int_0^{\infty} f'(x)dx = -f(x)|_0^{\infty} = f(0) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x)\delta_0(x)dx \end{aligned}$$

Okazało się, że po scałkowaniu z funkcją θ' daje δ . Funkcja Heaviside'a jest kawałkami stała, więc jej pochodna (tam gdzie istnieje w normalnym sensie) jest zero. W punkcie nieciągłości pochodna w sensie różniczkowania funkcji nie istnieje, ale zapisany powyżej rachunek pokazuje, że być może warto rozszerzyć zakres rozumienia tego pojęcia tak, żeby można było napisać:

$$(2) \quad \theta' = \delta_0.$$

Jeszcze inne spojrzenie na δ_0 , które często stosuje się w praktyce to podejście przez przybliżenie: bierzemy ciąg funkcji o tej własności, że ich nośnik „dąży do zbioru jednopunktowego $\{0\}$ ” i całka z tej funkcji po całym \mathbb{R} jest stałe równa 1, na przykład:

Dla funkcji (ciągłej) φ obliczmy

$$\lim_{r \rightarrow 0} \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x) \varphi(x) dx$$

gdzie f_r jest jak na powyższym rysunku, tzn

$$f_r(x) = \begin{cases} 0 & x \leq -r \\ \frac{1}{r^2}x + \frac{1}{r} & -r < x \leq 0 \\ -\frac{1}{r^2}x + \frac{1}{r} & 0 < x \leq r \\ 0 & x > r \end{cases}$$

Liczmy:

$$(3) \quad \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x) \varphi(x) dx = \int_{-r}^0 \left(\frac{1}{r^2}x + \frac{1}{r} \right) \varphi(x) dx + \int_0^r \left(-\frac{1}{r^2}x + \frac{1}{r} \right) \varphi(x) dx = \\ \frac{1}{r^2} \left(\int_{-r}^0 x \varphi(x) dx - \int_0^r x \varphi(x) dx \right) + \frac{1}{r} \int_{-r}^r \varphi(x) dx$$

Do całek w nawiasie stosujemy całkowanie przez części:

$$\int_{-r}^0 x \varphi(x) dx = x \int_0^x \varphi(t) dt \Big|_{-r}^0 - \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t) dt \right) dx = r \int_0^{-r} \varphi(t) dt - \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t) dt \right) dx \\ \int_0^r x \varphi(x) dx = x \int_0^x \varphi(t) dt \Big|_0^r - \int_0^r \left(\int_0^x \varphi(t) dt \right) dx = r \int_0^r \varphi(t) dt - \int_0^r \left(\int_0^x \varphi(t) dt \right) dx$$

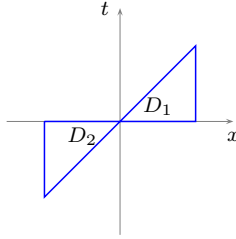
Wyrażenie w nawiasie przyjmuje więc postać:

$$\begin{aligned} \int_{-r}^0 x\varphi(x)dx - \int_0^r x\varphi(x)dx = \\ r \int_0^{-r} \varphi(t)dt - \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx - r \int_0^r \varphi(t)dt + \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx = \\ -r \int_{-r}^r \varphi(t)dt - \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx + \int_0^r \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx \end{aligned}$$

Wstawmy otrzymany wynik do (3):

$$\begin{aligned} (4) \quad \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx = \\ \frac{1}{r^2} \left(-r \int_{-r}^r \varphi(t)dt - \int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx + \int_0^r \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx \right) + \frac{1}{r} \int_{-r}^r \varphi(x)dx \\ = -\frac{1}{r} \int_{-r}^r \varphi(t)dt + \frac{1}{r^2} \left(-\int_{-r}^0 \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx + \int_0^r \left(\int_0^x \varphi(t)dt \right) dx \right) + \frac{1}{r} \int_{-r}^r \varphi(x)dx \end{aligned}$$

Wyrażenia niebieskie w (4) się upraszczają. Całki iterowane interpretujemy jako całki po pewnym obszarze w \mathbb{R}^2 .

Pierwsza całka w nawiasie w wyrażeniu (4) jest całką po obszarze D_2 , zaś druga po obszarze D_1 :

$$\int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx = \frac{1}{r^2} \left(\int_{D_2} \varphi(t)dxdt + \int_{D_1} \varphi(t)dxdt \right) = \frac{1}{r^2} \int_{D_1 \cup D_2} \varphi(t)dxdt.$$

Szacujemy:

$$\begin{aligned} \frac{1}{r^2} r^2 \inf_{t \in [-r, r]} \varphi(t) &\leq \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx \leq \frac{1}{r^2} r^2 \sup_{t \in [-r, r]} \varphi(t) \\ \inf_{t \in [-r, r]} \varphi(t) &\leq \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx \leq \sup_{t \in [-r, r]} \varphi(t) \end{aligned}$$

i przechodzimy do granicy z $r \rightarrow 0$:

$$\varphi(0) \leq \lim_{r \rightarrow 0} \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx \leq \varphi(0)$$

Ostatecznie

$$\lim_{r \rightarrow 0} \int_{-\infty}^{\infty} f_r(x)\varphi(x)dx = \varphi(0) = \int_{-\infty}^{\infty} \delta_0(x)\varphi(x)$$

i dalej chciałoby się napisać

$$(5) \quad \lim_{r \rightarrow 0} f_r = \delta_0.$$

Granica musi być jednak w innym sensie niż zwykle dla (uogólnionych) ciągów funkcyjnych. Punktowa granica w $x = 0$ nie istnieje, w każdym innym punkcie jest równa 0.

Zauważmy, że wszystkie omawiane dzisiaj przez nas równości, takie jak (1), (2), (5) zostały wyprowadzone w działaniu na funkcję. Tajemnicze obiekty typu δ_0 działając na funkcję dawały liczbę. Działanie to ma charakter liniowy (czego bezpośrednio nie zaobserwowaliśmy w omawianych przykładach). Powyższe obserwacje uzasadniają definicje, które szczegółowo omawiać będziemy na następnym wykładzie, a które można by podsumować następująco: *Dystrybucje są to odwzorowania liniowe na przestrzeni funkcji. Zazwyczaj nakładamy na dystrybucje warunek ciągłości, ale oczywiście żeby to miało sens, przestrzeń funkcji musi być wyposażona w topologię. Od tego jaką przestrzeń funkcji z jaką topologią wybierzemy, zależy jak duży będzie zbiór dystrybucji będący przestrzenią dualną do wybranej przestrzeni funkcji.*